

Publicerad 2010-11-03 00:51 av Lena Själsöga Keijser
vid varje mötes tindrandeklang

alla dessa vandringar

färdvägar alltför

långa

altflöjten ljuder djupnande skymning

sitter med trådlös slända i hand

sländan vilar stilla i hand

ramlar ur

har jag förtäljt dig

vandringar

i molnslöjades nära

ja

ofta är jag i

då taggar trängt in alltför djupt

trängt igenom fotvalvs förrum

då löser jag skosnören

kängor flyger vidbågade

stannar vid tröskel

det gör inte jag

steg behövs ej

vetskap

i är

verkar

när mig ljuva nattluft

i skuggans svalkande tysta

där finner mitt inre ro

ro

ror

åror med bladsköljande cirklar

droppar silvers droppstenar

kalken lyftas

vitmenande

väggar

skådas

ekan följer strömmande

eka

ekon av intighet

av fylld

verklighet

älskade

dina händer är bladen

förandeblad

du ser mig

i kärlek

slöja skyler ansiktsram

skrudat mig i klädnad vacker har jag

löst allt bundna

det är fridande skönhet vila i kupad hand

för visst är det så

ekan är bilden av en hand

bilden av en valnöt

av en halv valnöts skalkupa

den kan ej vara halv

vi är ju båda

ah

en är under

en är över

vi är i våra händer

älskade

dina ögonvingar höljer mig

du följer min stillrörelse

mina fingrar rör vid vattenkind

stjärnljus lyfter jag för dig

mjukt snuddar

nuddar ekan

vid strand

vid

vidje

vide

susa stilla

mjukfinger rör pannmörka

jag ser din

skönhets

verkan

älskade

du har byggt ett lä till oss

nu ser jag den andra halvan av valnötens skalkupa

så vackert andas dina händers gärning

du sträcker fram din hand

jag möter handen

du stadighåller mig

då jag stiger ur

kupad hand

så mjuk är sanden

rinner mellan tår

du stannar mina steg

ser in

söker nå bak slöja

sök ej

jag är ju

här

slöja andas lätt

du väntar

bejakelse

lyfter handen saktaljust

slöja lyfter vingar

flyger fri

är mitt ansikte

du sluter mig i din famn

våra blodströmmar

sköljer i vårt

vara

i stilla är vi

i molnslöjades nära

våra ord är tysthängen i molnträd

vid varje ögonmötes tindrandeklang

öppnas hängen

molnträd blommar i tusenfärgers skimmerljus

du ber mig in i lä

i en stund av

håller jag andan

du öppnar

en vacker port

en drömport

möter skimrande ljus i mossbädd

en liten man/kvinna ett godväsen sitter invid elden

det är en varmgod bild

vi har vakat i bilden

nära

vi bjuder er

in

en vacker eld brinner

du stryker

mig ned i mossbädd

helt nära i viskande

stämma

förtäljer du

tystas

är

så har du helat taggarnas smärta

jag vet att du ej är

deras

ursprung

älskade

kärlek

altflöjten ljuder djupnande skymning

sitter med trådlös slända i hand

sländan vilar stilla i hand

ramlar ur

har jag förtäljt dig

vandringar

i molnslöjades nära

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten